

TRUNG THU ẤM ÁP

Tôi đứng đây, giữa lòng Thu mênh mang, gió Thu mềm - mát dịu, Thu hắt hiu đong đưa từng chiếc lá, lá thu vàng rụng. Từng bước chân, nghe Thu reo xào xạc. Hơi thở của Trung Thu đến gần !

Tùng dinh dinh... cắc tùng.. dinh dinh!... tiếng trống rộn ràng, tôi bước đi theo hướng trống múa lân. Tùng đàn em nhỏ í a - í ới !. Rồi ánh nến bùng lên, lung linh trong những chiếc đèn lồng xinh xắn - rỗng rỗng quanh các ngã phố.

Tôi bắt gặp em - thui thủi bên góc phố, ánh mắt vời vợi nhìn các bạn cùng trang lứa, ai nấy đều vui cười hơn hở. Tôi đến bên em.

- Em không ra chơi cùng chúng bạn? em nhè nhẹ lắc đầu.

- Em không có lồng đèn à? Em buồn bã cúi mặt.

Tôi thân mật nắm tay em, trong ánh mắt ngọt ngào, em nhìn tôi. Em đi với tôi, chúng ta sẽ cùng nhau đến một nơi rất vui ! Em cúi thủi bên tôi. Chúng tôi dừng lại trước gian hàng tạp hóa, nhìn những chiếc lồng đèn treo lủng lẳng. Em thích chiếc nào thì chọn ! em ngại ngần. Tôi trao vào tay em chiếc đèn thiên nga, mắt em ánh lên hơn hở.

Tôi đưa em vào cổng chùa, vừa lúc tiếng còi của Huynh

trưởng trực cất lên. Tôi đến trao đổi với chị phụ trách đoàn oanh vũ, chị vui vẻ cầm tay đưa em vào hàng.

Có lẽ hôm nay, lần đầu tiên, em được sống trong không khí chan hòa đầm ấm yêu thương, em được thưởng thức một cái Tết Trung Thu đầy ý nghĩa. Em được phát quà, được ăn bánh Trung Thu, được vui cười thỏa thích cùng chúng bạn, tuy lạ mà dường như đã rất thân quen tự thuở nào./-

Nguyễn Hoàng

Phan Văn Huy Tâm